

A j a w a i m

Aga nõudke esiti Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike peab teile pealegi antama." (Mat. 6, 33.)

See pühakirjasalm on suures vastolus meieaja üldise mõtteviisiga ja tõekspidamisega. Tänapäeval on esiplaanil vaid ajalif oelus, ning see moodustab üldise ajawaimu.

Ajawaim tungib peale. Ühiskond ja inimmasjid on talle ühegi kaitseta wälja pandud, ning ifegi uskliku usse eest ta ei kohku tagasi.

Elatakse ajawaimu tähe all. Usuline tagajiminef, inimlikkude arvamuste eesõigustaw usaldamine ning waimne ja moraalne loderuus on selle tüüpilisemaid nähteid. Nii siis ahnus, ifekus, enesearmastus, wäline wagadus, walekristlus ja suurustamine kuuluwad siia kompleksi.

Ajawaim pooldab kõike, mis ferge ja madal. Tõsisemaks mõtlemiseks pole tal kunagi aega. Kõike teeb ta lihidalt, ta mõtleb ja otjustab lihidalt. Mitte kunagi aga põhjalikult ja järelekaalutult. Teisiti mõtlejaid ta ei sall, waid püüab neid kõigiti maha teha. Irooniat (pilget ja naeru) abiks wõttes läheb see tal tihtigi fergesti forda, sest loetakse wõitjaks see, kes oskab oma wastast hästi naeruwääristada. Olgugi, et tõsiolud on pööratud pea peale ning õigus ära salatud.

Ajawaim kui niifugune ei ole siiski uueaja hinnitus, waid tema algust tuleb otsida minewikust — sellest ajast, kui igawik läks inimesele kaotji. Patulangusest jaadil pole olnud ühtegi ajajärku, millal ajawaim poleks tõstnud pead.

Ajawaimu tekitajaks ja arendajaks on jaatan. See on olnud alatafa pimedusewüürsti wõimsamaid sõjariistu.

Ajawaim riündab laffamatult kõiki ja külwab hukatuse seemet, eriti aga Jumala rahwa ridadesse. Paljud on selle tõttu lootusetu seisukorras, nad ei tea millega tõkestada forduwaaid pealetungijid.

Adwentwaim on see filp, millest pörfawad tagasi ajawaimu mürgised nooled. Wastandina ajawaimule juhib ta meie pilgud üles ja õpetab hindama ka igawefi wäärtust. Ta ei ehita mitte inimlikule tarkusele, waid toetub Kirjale. Tema peamiseks tunnuseks on wääratamatult kindel usk, mis on walmis tooma ohwreid. Ta arwestab tõsifelt ajaga ja walwab. Ta ütleb ennast lahti ajawaimust, ei lasse ennast wõita furjal, waid wõidab furja ära heaga. Kõik wõttes — ta „juhatab meid, et meie peame ära salgama jumalafartmata elu, ja ilmalikud hinud, ja peame mõistlikult ja õieti ja jumalafartlikult elama sessinases maailmas. Ja ootama õnnist lootust, ja suure Jumala ja meie Õnnistegija Jeesuse Kristuse au ilmu mist!" (Tiit. 2, 12. 13.)

Adwentwaimu õnnistus on arwamata suur, tema wili — Jumala inimene. Tahame sellest saada osa, peame täielikult wabanema ajawaimu hukutawast mõjust ja pääsema tema piinistest. Kuidas seda teha, õpetab Pühakiri: „Aga sina, oh Jumala inimene, põgene see eest ära; aga nõua taga õigust, jumalafartust, usku, armastust, kannatust, tasandust; wõitle head usuwõitlemist, hakka igawesest elust kinni, selleks oled sina ka kutsutud, ja oled üles tunnistanud head tunnistust mitme tunnistaja ees! Et sa käsujõna pead pidama ilma weata ja laitmata sessjaadik, kui meie Issand Jeesus Kristus awalikuks jaab." (1. Tim. 6, 11. 12. 14.)

Kuidas on lugu meiega? See küsimus nõuab kõhest wastust. Kui oleme wabad ajawaimu kõidutest, siis edasi — adwentwaimus! Wiitamine oleks patt, sest „kuidas me peafime ära pääsema, kui me nii suurest õnnistusest ei hooli?" (Ebr. 2, 3.)

Tulemine ja minemine foguduses

Magu aastad tulewad ja lähewad, nii on ka paljude läbielu Jumala foguduses. Tullakse sinna, kuid mitmel juhul lahkutakse jälle pikema wõi lühema aja järele. Pidi olema põhjusi, miks astuti fogudusse, kuid samuti pidi olema põhjusi, miks sealt rutates wälja mindi.

Inimese elus ei ole isusamat läbielu, kui et ta annab end ära oma Lunastajale, kes teda armastab ja kutsub. Jumala kutse on ümbermuutew wägi. Elu õnn on Jumalas, ja elu täius hoowab sellesse, kes jääb kindlasse ühendusse oma Loojaga.

Kuid ajad toowad tihti esile wäärtuste ümberhindamise ja waliku paljude elus. Foguduse koosolekud aasta ja weerandite lõpul panevad wälja nii mõnegi isiku, kes oli armastatud ja luqupeetud ja feda wabest laua warjati oma keskel, kuid nüüd on ta wõdras ja sagedasti osanik Jumala ja Tema foguduse wastaste leeris.

Misparast pidi see siis niimoodi toimuma, ja mis oli see, mis ajas liikme wälja fogudusest? Oli temal keegi teine isand peale Kristuse, kes ka wõis rääkida igawese elu sõnu?

Fogudusest wälja astumiseks on siiski mitu põhjust. Nii mõnigi wäljaminek oleks wõinud ära jääda, kui ta põhjusi oleks tuntud ja püütud rawida. Singe terweksegemine õigel ajal on õige farjase töö, mis ei ole kohustuseks üksnes foguduse juhtidele, waid igale Jumala Waimust juhutatud õele-wennale. Parandatud hing on omaforda suureks õnnistuseks Jumala rahwale, ning walus mälestus ja läbielu temaga on hoitud ära. See pärast waatleme, millest wõis oleneda liikme lahkumine fogudusest.

1. Poolik ümberpöörmine ja Jumalale andumine fogudusest ules.

Kord Kalilea järwe kaldal Kristus ütles rahwahulga ees: „Ükski ei wõi minu juure tulla, kui teda ei tõmba Jia.“ (Joh. 6, 44) Jia tõmbab inimesi oma armastuse ja töotuste läbi. Ta äratab hingeid ules oma Waimu läbi, juhüid neid firjamurimisele ja waimulikkudele koosolekutele, annab nende sisse põlewa igatjuse, mis ei kustu ega waiki enne kui ühendus Kristusega on kätte saadud. Need, kes Jumala armastusest, sõnast ja töotustest meelitatult ja mõjutatult tulewad, on tulnud õigel wiisil. Nende üueksaamine ja andu-

mine pühale elule oli täielik ja nad on head foguduseliikmed.

Kuid peale Jumala ja Tema tõe on ka teisi põhjusi, mis wõiwad meelitada ja tõmmata. Wabest teewad feda otsekohe inimesed. Ühes foguduses wõttis keegi õde oma sõbranna käe alt finni, öeldes: „Tule seeford tingimata ristimisele.“ Ta tuli tema sundimawal mõjutusel, kuid lahtus warsti. Peale selle wõib olla juhuseid, kus keegi on astunud fogudusse teatawa au ootel. Wabest on ka fedaagi tõmmatud teenistuse wõi toetuse lootus, meeldiw seltskond, laulukoor, kool, abielu jne. Beretondades wõiwad wanemad mõjutada liigselt oma lapsi ehk usklikud abikaasad ükssteist. Kuid igal niisugusel juhul, kus inimene tuleb ristimisele teisest mõjutatult ehk wälisest põhjustest arwatletult, jääb süda Jumalale ära andmata ning usuelu foguduses on poolik ja wiljatu. Ei ole küll wõimalik alati inimese südamesse näha, kuid pikem ristimisele ettewalmistamine teeb siiski selgeks, kas kellegi hinges on idanemas jumalik wõi inimlik taim. Singe walmistada Jumalale ja teda aidata wõidule patu üle on palju hõlpsam enne ristimist kui pärast. Tema seisumajäämine tões on ka palju kindlam, kui ta on põhjalikult ette walmistatud ja kui ta on täielisele arusaamisele wiidud usuelu kohustuste ja tõsiduse üle enne uskutulekut. Püüwate ja seiswat wilja armastas näha ka Kristus kui Ta ütles oma jängaritele: „Et teie peate minema ja wilja kandma ja et teie wili jääks.“ (Joh. 15, 16.)

Wõhimõtteliiselt ei ole muidugi mitte õeldud, et õed-wennad ei tohiks uusi liikmeid fogudusse kutsuda, waid feda teha just ongi iga foguduse liikme õigus ja kohus. Kuid kutsumine peab olema waimulik, mis seijab firjaseletamises ja selle juure juhtimises, palwes, eestpalwes ning pühalikus eeskujus. Küll siis Jumal ise õigel ajal oma Waimu läbi aitab inimest otsustawale sammule ega anna temale enne rabu, kui ta on walmunud seisukoha Tema poolt. Isa kutsutud ja tõmmatud hinged on need, kelle kohta Boeg ütles: „Ja ükski ei kisu neid minu käest.“ (Joh. 10, 28).

2. Mängimine patuga ja sellele järele andmine.

Kui Jumdas hakkas Kristuse järelkäijaks, siis mängis ta oma hinges ahnusepatuga, kuni see teda wiis õnnistegija äraandmisele ja enese hävitamisele. Pätt on walitsew jõud, ja kui sellega weel sõprust pidada usuelus, siis wõidab see warsti.

Patt avaldab end peamiselt lihalistes kirgedes, nagu joomine, suitsetamine, abielurikkumine, söömiskirg, millega astutakse üle Jumala sõnast, või jälle hinge ebatvourustes, nagu viha, kadetus ahnus, andeksandmatlus, kahtlus, kriitiline ja kõrk meel ja muud selle sarnased. Rahjuks on olnud koguduses mõnedki — ja neid juhtub weelgi —, kes sõbrustasid patuga ega pidanud seda ohtlikuks. Tihti küll häbenetakse inimesi, aga mitte Jumalat. Seepärast tehakse pattu wahest salaja ja püütakse koguduses end näidata pühana. Kuid võib ka juhtuda, et suitsetamist, õllejoomist, keelatud toitumise söömist ja muud ilmalikku tegu peetakse usu moderniseerimiseks ja toimitakse avalikult. Kuid patuga ja maailmaga poolitatud jüda ei suuda kuu ühendust pidada Jumalaga ega tunda eneses Tema armu.

Samuti ohtlik on järele anda ja hinges hellitada ebatvourusi. Juhtub õdesid-wendi, kes ei suuda andeks anda ega ära leppida. Nad kannavad kaastvõitleja peale viha ja libedust omas hinges, kuni see neid lahutab Jumalast. Mõnel muul juhul jälle armastatakse kahelda, kriitiline olla ja kohut mõista. Ka sellegi hinges ei või kuu püüda Jumala Waimi.

Jumal küll ei wihta eeskijat, aga Tema wihtab pattu ja meelega patutegemist. Ehk küll patt „kõwasti meie ümber seisab“ ja keegi ei ole temast puhkas, on meie wiga siiski see, et me ei ole temale „worest saadik vastu pannud.“ Kui seda püüame, küll siis armas Ista ülewal annab wõitu patu üle ja parandab ära wead ja haatwad kannatajate südamel. Igal juhul on Jumala tahtmise andeks anda ja eeskijaid puhtaks pesta oma kallil Boja Kristuse weres. 1. Joh. 2, 1. 2.

3. Usuwõitluse ja palweelu hooletussejätmine.

Veigus ja unine olek wõtaw aset kõige massilisel Jumala rahwa hulgas enne Kristuse tagastulekut. Ta kaswab wälja walwamise ja palwetamise hooletussejätmisest. Kui isiklik ühendus ja läbikäimine taewaga katkeb, siis kustub armastus ja igatus Jumala järele. Selle tagajärjel täidetakse poolikult Jumala käske, ja see, mis weel hoiab liiget koguduses, on riismed ja mälestused paremast ajast. Seda meieaja pahet tähele pannes hoiatas Kristus kõiki: „Walwake, walwake, walwake!“

Veigeksjäämist usus aitab kaasa ka see, et inimene omas elus pühendab suuremat huwi mõnele muule asjale, kui usule ja Jumalale. Nagu näitaks teenistuses ja ärielus süstetulekule ja äriole, koolielus haridusele ja õppimisele ning perekonnas üksikutele ja lastele ning nende wajadustele. Neglane wäljasuremine usus on paratamatu kui ei toimunud uus ülesärkamine ja enesepühendamine Ju-

malale. Tema üksnes on see, kes võib wee wälja walada. „kuuwa peale“ ning panna „põudse maa“ haljendama, kui wõitleja oma palwekäed weelkord sirutab üles selle õnnistuse poole. Ka õdede-wendade kohus on aidata üksksteist usus ning tõsta üles „laisad käed ja nõrgad põlwed, . . . et see, kes lonkab, kõrwale ei lähe, waid et see ennemini terweks saaks.“

4. Ülearune lugupidamise avaldamine koguduse liikmele tema erilise andekuse, hariduse wõi ameti pärast koguduses.

Ehkki iga liige on omakohase austamise wäärt, on liialdatud lugupidamine koguduses elus siiski hädaohtlik. Jumala ees ei maksa haridus ega andekus, waid usk, mis Kristuse sees on tegew. Inimese tähelepanu võib hõlpsasti saada juhitud Jumala pealt tema enese peale, mis äratav temas suurelise „mina“. Mitmelgi juhul mõned hakkawad oma soowide ja plaanide tarkusesse uskuma ja peawad neid paremaks kui konverentside omi. Nende suureline meel wiib neid süüdistuseni. Ehk ju hea nõuanne ja näpunäide on wäärtuslik omal kohal, siiski on inimesele usuelus hädaohtlik ennast üle oma ligimeste tõsta. Kaastvõitlejate poolt on ka ülekohus süüdistajaga ühendust pidada ja oma järelekäimisega tema nõrkust ja wiga jaatada. Mii-sugune peaks ennemini üksinda jäetama ja tema eest peaks usupalweid tehtama.

Iseoma suuruses weendunud liikmed lahkuwad kogudusest tavaliselt wõhetena ja ennast täis olles ning nad on hädaohtlikud selle poolest, et hakkawad Jumala ja Tema koguduse vastu töötama, nagu see kord oli jaatanaga taewas. Kuid kui Jumala rahwas tugineb tõele ja õigusele, siis ei pruugi ta ühtegi karta, sest prohwet ütles: „Ei ükski neist riistust, mis sinu vastu walmistatakse, pea mitte lorda minema, ja sina pead kõik keeled, mis julgewad sinuga kohtus käia, hukka mõistma.“ Jel. 54, 17.

5. Usuline wäärwagatsemine ja pühituse otsimine inimlikul teel.

Üks omamoodi põhjustest, miks mõnigi on lahkunud kogudusest, on liialdatud wagatsemine ja pühituse otsimine isetehtud wiisil. Juba esimeses ristikoguguses juhtus isikuid, kes ei olnud rahul koguduse moraaliga ega Jumala sõnaga ja otsisid kõrwalteid enese pühastegemiseks. Apostel Paulus räägib inimestest, kes teenisid ingleid Jumala asemel ja niimoodi lastid wälja paista oma alandust. (Kol. 2, 18). Seesama apostel tunnistab, et ka „wiimisel ajal wõtawad mõningad usust ära taganeda“ (1. Tim. 4, 1—3), ja et teeselda (silma kirjalikult näidata) oma pühadust, nad kas

keelavad ära abielu, ehk „käsevad hoida roa eest, mis Jumal usklikkudele ja nendele, kes tõtt tunnevad, on loonud tänuga vastu võtta,“ või loobuvad rahatarvitamisest, miisipärasest rõivastusest, „hoidavad eeskajate vaimude õpetuste poole,“ räägivad nende mõjul „võõraid keeli“, elavad eraldatud kohtades jne. Loetud wagatsemisel on vahet küll „tarkuse nägu isetehtud Jumala teenistuse ja alanduse sees“ (Kol. 2, 23), kuid ei muuda inimest tõesti mitte pühamaks, vaid nagu apostel jälle ütleb: nad „on asjata uhked oma lihalikus meeles“. Seepärast ei meeldi ka armsale Jumalale sugugi inimlik pühitus, vaid nagu Ta prohveti läbi räägib: „Ma olen oma käed kõige päeva välja laotanud ühe kangekaelse rahva vastu, kes oma mõtete järele käib, . . . kes ütlevad: mine oma teed, ära tule mu ligi, sest ma olen pühim kui sina.“ (Jes. 65, 2. 5.).

Tahab inimene pühaks saada, siis on Jeesus Kristus, kes „meile Jumalast on saanud tarkuseks ja õiguseks ja pühituseks ja lunastuseks.“ (1. Kor. 1, 30). Tema õige ja tasane elu. Tema sõnakuuline ja wagadus, Tema ohvri- ja surmeelus on see rada, mida peab käima iga usklik, kui ta tahab jõuda taevase Isani. Seepärast inimene peab walima Jumala teed, et olla waga, ja peab selja pöörama saatanaile, kes tema petmiseks ja usust eeskitamiseks teeb end walguse inglits.

6. „Trahma-rahha“ kaotamine koguduses.

Kõige wiimaks ei saa ka mainimata jätta, et wastandina kõigile eelöeldud põhjustele võib liifme kadumaminekus süüdi olla kogudus ise. Kristus näitas tähendamisõnas, et naine kaotas ära trahma-rahha oma kojast. (Luk. 15, 8). Kuna poja kohta, kellest on jutt ka samas peatükis, öeldakse harilikult „ära kadunud“ siis trahma-rahha kohta võib ütelda „ära kaotatud“ ja nimelest hoolituse läbi. Trahma-rahha ise ei teadnud oma kaotatud olekust, vaid ta oli rahul tolmuga ja riismete all, kus ta seisis. Naine leidis teda alles siis, kui ta oli oma koda hooliga puhastanud ja pühkinud.

Nende võhimõtete kaudu saame aru, kuidas kogudus ka tänapäev võib hingelid kaotada. Ka mõnikord on ta selles asjas üegi edukam kui tööline uute sisetoomises. Mida iga uus liige wanimatelt usklikkudest ootab, on üksmeel ja armastus. Uuelu-aastad peavad enesega kaasa tooma süvenemise ja kasvamise usus ning põhjalikuma andumise Jumalale ja puhtale elule. Nagu iga laps saab tugewamaks aastatega, nõnda peab see olema ka Jumala lapsega. Aga mitmelgi juhul on see ümberpöördukt. Paljud koguduseliikmed jelle asemel et jutustada Jeesuse armastusest, käiwad koos, et rääkida taga üksteist ja kritiseerida tööjuhte. Üksmeele ja wennialiku armastuse asemel lubatakse riidu ja lahkelisid oma ridade wa-

helt wälja paista. Loiduse ja pahameelega asendatakse wabest usutuli ja misjoniwaim. Ei ole siis ka ime, et usuline pettumus saab osaks mõne noore ja janunewa hingese, kui ta seda kõike näeb oma wanemait kaaswõitlejait, ja selle mõjul hakkab loodusest eemale hoidma. Nõnda on mõnigi liige läinud kaduma koguduse süü läbi ja on jäänud warju tolmuga ja riismete alla, mida oli leida Jumala kojast.

Jumalal ei ole praegusel ajal tarwis mitte üksnes üles äratada maailma, vaid ka oma rahwast. Siis kui rohkem käsi ja palweid üles tõstatatakse usujõu ja Püha Waimu pärast nii usklikute kui ka terwikute eest, siis hoomab taewalik wärstus otsekui hommiku kaste alla, ja paljud, kes on kadunud, ärkawad üles ühes uuendatud rahwaga. Ning Isa heameel taewas on anda suurimaid õnnistusi igaihele isiklikult ja wõitu oma rahwale kõige nõrkuse ja leiguse üle.

Kui tulewad raskemad ajad ja kui sõelumine ja äralangemine peaks minema veel suuremaks ja kui siis Jeesus Kristus ülalt alla waatab oma ülejäänute peale ja neilt nagu wabadust andes küsib: „Kas teiegi tahate ära minna?“ —, siis wõtame ühes Beetrusega wastata: „Jesand, kelle juure peame minema? Sul on igawese elu sõnad.“
A. Tõnisson.

Wõta

enesele

aega . . .

Wõta enesele aega, et ütelda omastele headaega, kui oled minemas tööle. Sellega muudad tööwaewa wähemaks ja meeleolu paremaks.

Wõta enesele aega, et olla sõbralik ja lahke kõfidega, kellega puutud kokku. Püüa neile walmistada rõõmu ning pakkuda abi ja troosti. Sellega muudad omagi elu rõõmsamaks ja helgemaks.

Wõta enesele aega, et palwetada hommikul — päewa alates, ja õhtul — päewa lõpetades. Siis on sul kiip päewa palawas ja wõitluses. Ja wõid wõid rahulikult puhata, kui oled end annud Jumala kaitse alla.

Wõta enesele aega, et käia koguduse koosolekuil. Wõta ka aega, et end kokku wõtta ja kõike meele jätta. Siis on sul jõudu usuwõitluseks.

Wõta enesele aega, et õppida tundma Kristust ja olla temaga ühenduses. Sest homme wõib-olla ei ole sul enam wõimalik teda õffida ja leida.

Kuna ja pead kord wõtma enesele aja sürenijeks, mis ja ei peaks siis wõtma aega wääriliseks eluks, mis on sulle endale õnnistuseks, ligimeese kasuks ja Jumalale auks.

Jeesuse tunnistus wiimses koguduses

C. G. White elu ja töö

5. järg.

Terwestegemised palwete läbi.

Uiskitud on alati hädas otsinud abi Jumalalt. Haiguste puhul on ta töötanud olla meie suureks arstiks. Paljud läbielud tõendavad, et Issand teeb palwete peale haiged terweks. Tema terweistaw wägi, mis awaldus apostlite päewil, kui Kristus saatis apostlid terweks tegema ja kirjasiid wainusiid wälja ajama, töötab ka meie ajal.

Meie liikumise algaastail, eriti ühenduses C. G. White tegewusega teostus palju terwestegemisi palwete tagajärjel. Selleks siinkohal paar näidet.

1849. aastal sai Whitede perekond kutse kelleltki ujuwõitlejalt Collinilt tulla külastama, kuna nende poeg oli raskesti haige. Kohale jõudes Whited leidsid kolmeteistaastase poisi raskes seisukorras. Wanemad kartsiid tal olewat tiifituse, mis ähwardab nende ainu poja elu.

Nad alandasiid end palwes Kõigewägewama ees. Sellest kirjeldab öde White:

„Me ühinesime palwesse poisi pärast ja palusime tõsiselt Issandat tema elu hoida. Me uskusime, et ta saab terweks, kuigi kõikide tunnuste järele polnud lootust paranemisest. Minu mees tõstis ta kätele ja ütles toas ringi käies: „Sa ei sure, waid jääd elu!“ Me uskusime, et Jumal saab auastatud selle poisi terwenemise läbi.“

Nad lahkusid wenna kodust. Kui nad tulid kaheksa päewa pärast tagasi, tuli pois neile vastu. Ta oli enne wäga lahja; nüüd ta oli juba neli naela juure wõtnud. Terwe perekond oli rõõmus Jumala armu üle.

Ühel öel oli käsiwarres raske paine, mis läks edasi juba üle küünarnuki. Ta oli asjatult otsinud maist abi. Wiimane arstimiswiis oli wiinunud haiguse kopsudesse, ja ta tundis, et kui ei saa peatset abi, siis järgneb tiifitus.

Öde oli jätanud palwe oma kaaswõitlejatele, et Whited tuleksid tema juure ja palwetaksid tema eest. Whited läksid sinna wärisedes, kuna nad olid otsinud küll Jumala palet, et jõuda selgusele selles küsimuses, kuid nad polnud weel saanud kindlat wastust oma palwetele. Siin järgneb kirjeldus:

„Me läksime haigekambrisje ja lootjime Jumala töötajele. De Templi käsi oli jäärases seisukorras, et me ei tohtinud jeda enam puutada, ja nii pidime ainult walama öli haigele kohale. Siis me ühinesime palwesse ja haarasime finni Jumala töötustest. Walu ja ärritus kadusid käest, kui me alles palwetasime, ja me wõisime lahkuda öe Templist, jättes teda rõõmustama Iss-

landas. Tagasi tulekul kaheksa päewa pärast leidsime teda hea terwisega pesupäli juures töötamas.“

Samuti näitas Issand oma terwestegewat wäge Hastings'ide perekonnas. Wanemad olid wäga kurwad ja mures oma kaheksanädalise lapse terwise pärast. Lapsuke nuttis ja kisas kogu aeg, kui oli ärkvel, ja ta jõud näis kiiresti kahanewat. Ka ema oli terwislikult nõrk ja waewatud. Whited olid jällegi kohal. Nad wõidisiid Jakobuse juhatajate põhjal last ja palwetasiid mõlemate haigete eest tõsiselt, et Jumal annaks niihästi lapsele kui emale terwist ja rahu. See sündis ka nii. Juba palwe ajal jäi laps walt, ja kui öde ja wend White lahkusid, oli mõlemate seisukord hea. Ema ei leidnud jõnu, et wäljendada oma tänulikkust.

Palju teisi juhuseid oli, kus Issand tegi imet haigete heaks. Haigete terwestegemine on sageli Jumala tahe, kui jelleks tingimused täidetakse. Kogemustest selgub, et ka terwestegemise and ei puudu adwentrahwa seas. Järgnewalt weel üks jäärase juhuse.

Üks wend, kes töötas meie trüfimajinal, haigestus raskelt rinnanahapõletikku. Arst ütles, et ta ei wõi enam midagi teha tema heaks. Siingamispäewa koosoleku lõpul palus ta enda eest palwetada. Uiskitud põhwitasid tema woodi ümber. Palwe ajal wõidisiid wanem White teda Issanda nimel õliga. Jumala waim oli kohal ja wend sai terweks samal hetkel. Kui teised tõusid palwest, lõi wend vastu oma külgi ja hüüdis: „Ma olen täiesti terve ja homme wõin ma juba käsipresjil tööle astuda.“ Kahe päewa pärast oligi ta juba töös. See oli 1852. aastal.

„Jumal on tõesti teie jees.“

Kui nad palwest üles tõusid, waatas wend White ringi ning ütles: „Ellen on nägemuses. Ta ei hinga, kui ta on selles seisukorras. Kui keegi tahab weenduda selles tõsiasjas, siis wõib ta teda wabalt nurida.“

Järgnewalt kirjeldab sellest nägemusest wend Loughborough (Lofboroh):

„Ta põhwitas woodi juures awatud silmadega, mis olid harilikud, kuid suunatud tähelepanelikult kaugusse. Nad ei ekfinud ringi tühjuses, waid neil oli meeldiw, intelligentne ilme. Tema nägu ei olnud kahwatanud ega üleloomulik, waid wärske ja loomulikult seijus. Kuna ta waatas üles, pööras ta pead ühest poolt teisele, nagu oleks ta waadelnud mitmesuguseid asju, ja meile selgus mitmetest katsetest, mida ette wõtsime, et ta oli täiesti tundetu jellele, mis toimus tema üm-

ber... Ta jäi nägemusse kahetkümme minutit, ... kusjuures kõige täpsamal maatlusel ei saanud avastada, et ta oleks hingunud."

"Kui nägemus lõppes, öde White jutustas nähtust. Ta rääkis mulle, mis minuga oli juhtunud, enne kui ma võtsin vastu tõe. Ta rääkis isegi minu säärastest mõtetest, mida ma polnud kellelegi avaldanud sõnades. Kui ma seda kuulsin, ütlesin ma: „Kindlasti selles nägemuses tegutses juurem kui ainult inimlik waim."

"Kui öde White jutustas edasi oma nägemust, teatas ta muude seas, mis ta näinud ühest mehest, kes reisib ringi ja räägib palju Jumala kästust ja hingamispäowast, aga samal ajal astub üle ühest käsust. Ta ütles, et ta ei ole kunagi warem näinud seda meest, aga ta usub, et ta saab teda kord kunagi näha ja tema tegu paljastada. Keegi meist ei teadnud, et see on keegi meie tuttawatest."

Umbes kuu nädala pärast tuli üks wendadest oma ärireisult tagasi, keda öde White polnud kunagi näinud. „Niipea kui öde White teda nägi, ütles ta ühele õele: „See on see mees, keda ma nägin nägemuses ja kellest teile jutustasin."

"Pärast seda kui nägemus tehti teatavaks sellele wennale tema naise ja mõne teise isiku juuresolekul, öde White ütles temale nagu Naatan Taawetile: „Sa oled see mees," ja siis tegi see mees sedasama mida loeme 1. Kor. 14, 24, 25. Ta langes maha oma põlvedele ja ütles oma naisele ja kõigile kohalviibijatele: „Jumal on tõesti teie sees." Siis ta jutustas täielikult oma elu Michiganis (kus ta oli ärireisul), et seal oli üle astunud seitsmendast käsust. See ülelõhestamine sarnanes täielikult öde White nägemusele sel ajal kui ta oli 800 km eemal."

Ta jutustas, kuidas ta oli sattunud sellesse patusse ja et see on tema esimene kord sääraste patuga tegemist teha ja peab ka jääma wiimaseks.

Wend Loughborough jatkab:

"Nii oli meil mõne wäheste nädala jooksul kindel tõendus nägemusest, meie jõudsi me täielikult weendumusele, et üleloomulik jõud on nägemuse annud ja et see tuli allikast, kust inimeste patte noomitakse kindlate sõnadega." „Algas ja edu" Ihf. 183. 184.

Saatana wägi murtud.

Ufflikkude seas oli keegi öde Riggs, kes näis olevat rõhutatud ja mures. Temale esitatud küsimuste peale ta ei annud kunagi teada oma mure põhjust. Ühel päewal ütles temale öde White: „Mulle on näidatud, et õhtul, kui sa tule kustutad ja woodi lähed, ilmub sulle üks wana naine mustas riides. See ilmuis ähwardab sind tappa, kui sa temast kellelegi jutustaksid. Kui sa nüüd oled õdedega koos, sa tahaksid neile sellest teatada, et nad ühijelt palwetaksid, et kurjuse isanda wõim

saaks murtud. Sinu mure ja kangehoidunud pilgu põhjus sinu õdede juuresolekul on see, et sa kardad neile sellest asjast teatada, kuna siis wain wõiks täide wiia oma ähwardused ja sinu elu lõpetada. Öde Riggs, mulle näidati, et see wägi murtakse, ja ta ei tule sind enam kunagi waewama, kui sa astud wälja tema vastu ja lasjed õdesid-wendi enese eest palwetada."

Hiljem selgus, et öde Riggs oli enne tõe tulesenist oja wõtnud spiritistlikest kooskäimistest, mis põhjustas ka kurjawaimu tegevuse tema juures, siis weel kui ta oli tulnud tõe juure.

Mõned päewad hiljem öde White kohtas teda mitme uffliku seltsis. Siin ütles ta temale: „Nüüd on hea juhus, öde Riggs, me tahame palwetada sinu eest." Öde tahtis ütelda: „See on nii," aga ta jäi ainult ütelda: „See on..." ja siis hakkas ta wõitlema, nagu tahaks ta end lahti raputada mingist wägewast jõust. Ta muutus näost mustaks, nagu peaks ta lämbuma. Lõpuks ta hüüdis: „Palwetage!" Kõosolijad hüüdsid Issandat appi, ning wõit tuli. Öde Riggs ähwardas kurja waimu Issanda nimel ja oli õnnelik.

Pärast palwetamist ta ütles: „Kui öde White hakkas minuga rääkima, tahtsin talle tunnistada, et nii on minuga lugu. Kuid niipea kui tegin selle otjuse, nägin üht kuhu nurgas, kes raputas pead minu poole ja ütles: „Kui sa seda jutustad, siis tapan sinu!" Ma mõtlesin, et ütlen „see on nii" nii kiirelt, et ta ei jõua mind tappa, kuid sel hetkel kui sain ütelda esimese sõna, tundsin, et ta haarab minu kõrist kinni ja ma pidin wõitlema oma elu pärast. Kõik, mis öde White ütles sellest asjast, on tõsi. Ma tänan Issandat, et ta andis mulle wõidu."

Öde Riggs elas weel kaksteist aastat, aga waim ei saanud teda enam nõnda kiufata ja rahutuks teha. Sellega läks täide see, mis näidati öde Whitele, et ta wabaneb waimust palwe läbi ja et see teda enam ei saa tülitada. Koguduse liikmed aga said jälle uue kindla tõenduse, et Jumal oli rääkinud öde White läbi ja et prohwetiwaim oli tegevuses koguduse heaks. Jumal oli tarwitanud seda andi teiste õnnistuseks.

Nii mitmedki kutsujad öde White ja teisi ufflikke tegema eestpalwet wabanemiseks saatana wõimusest. Niisugustel juhtumitel tehtud palwed olid alati mõjurwad. Issand ilmutanud oma wäge, et inimesi päästa patust. Apostlite päewil pidid kurjad waimud taganema Kristuse nime eest. Ufflikud peawad ka nüüd appi hüüdma seda nime ja julgema suurt ette wõtta tema nimel. Imed ei jää siis mitte tulemata. Paljud on seotud waenlase wäest. Armuaeg on wõidu saatutamiseks, ja seda peab kasutama palwe ja usu läbi.

E. N.

Kurjuse algus

Kust tuli patt ja saatan? Miks Jumal lubas neile olemise?

Beatiüff raamatust „Patriarhid ja prohvetid“.

„Jumal on armastus.“ Tema omadus, tema seadus on armastus. See on nii olnud, ning on edespäidigi. „Kõige ja ülim, kes elab igavesti,“ kelle „tee on laitmatu“, e i m u u d a e n n a j t. Tema juures „ei ole muutmise ega wabestamise warju.“

Ja ismütus Looja wäest on lõputa armastuse awaldus. Jumala walitus sisaldab endas õnnistuse täiuse kõigi loodolewuste jaoks.

„Sinul on wägew käsiwars, sinu käsi on tugew. . . Digus ja kohus on sinu aujärje kinnitus, heldus ja tõde käiwad su palge eel. Wäga õnnis on rahwas, kes püha hõiskamist tunneb; Jehoowa! sinu palge walguses käiwad nemad. Nad on sinu nimel wäga rõõmsad igapäew, ja sinu õiguse sees tõstetakse neid juureks. Sest sina oled nende tugewuse isu, ja su heameele pärast tõstetakse meie jarm juureks. Sest Jehoowa on meie kilp, ja püha Jisraeli linnastaja on meie kuningas.“ (Laul 89, 14—19.)

Ujalugu juurest wõitlusest hea ja kurja wahel, alates sellest ajast, millal see taewas algas, kuni wastuhakkamise lõpliku tõrjumiseni ja patu täieliku kaotamiseni, on samuti Jumala muudatamatu armastuse ismütus.

Isa ja Poeg.

Kõigi maailmade walitseja ei olnud üksi oma töös. Temal oli kaaslane, kes temaga ühes tegutses, tema plaanisid toetas ning tema rõõmusest osa wõttis loodud olewusi õnnelikuks tehes. „Alguses oli Sõna, ja Sõna oli Jumala juures, ja Sõna oli Jumal. Seesama oli alguses Jumala juures.“ (Joh. 1, 1. 2.). Kristus — Sõna, Jumala Minu-jündinu — oli üksmeeles igawese Isaga, üksmeeles omadusest, iseloomult, ettewõttelt; ta oli ainus olewus, kes wõis tungida Jumala eesmärkidesse ja kawatsustesse. „Temal on nimi Imelik, Mõnandja, Wägew-Jumal, Igawene-Isa, Rahuwürst.“ (Jes. 9, 5.) „Tema wäljaminemised on wanast igawesest ajast olnud.“ (Mika 5, 1.). Jumala Poeg ütleb enese kohta: „Jehoowa käes olen ma olnud kui tema teede algus; enne kui ta midagi ette wõttis, olin mina. Igawesest peale olen ma wõitnud. . . Ma olin tema juures kui jüselaps, ma olin tema jüdamerõõm igapäew.“ (Sp. 8, 22—29.)

Kristus tegutses ühes Isaga loomistöös. „Sest tema läbi on kõik loodud, mis taewaste sees ja mis maa peal on, mis nähtaw ja nägematu on, olgu aujärjed, olgu walitused, olgu würstiriigid, olgu wallad, kõik on tema läbi ja temale loodud.“ (Kol. 1, 16) Ingliseid on Jumala teenrid, kes lewitawad

walguist, mis Jumalast hoowab ning ruttawad juure kiirusega tema tahtmist täitma. Aga Poeg, Jumala Salwitu, Jumala „aubiilguse paistus“ ja „olemuse kuu“, peab walitjust nende kõrkide üle. Tema „aujärge seisab igawesti igaweseks ajaks,“ tema „riigi lipp on õiguse kepp.“ (Ebr. 1, 3. 8.) „Suur au ja austus on tema palge ees, tugevus ja isu on tema pühas paigas.“ (Laul 96, 6).

Armastuse seadus.

Et armastuse seadus on Jumala walituse põhialus, siis oleneb sellega koosõlas olemisest kõigi mõistusega warustatud olewuste õnn. Jumal nõuab kõigilt loodolewustest armastuse teenistust — teenistust, mis austab oma loojat. Tal ei ole heameelt sunnitud sõnakuulmisest, ja ta annab kõigile tahtewabaduse, et nad wõiksid awaldada temale wabatahtliku teenistuse.

Nii kaua, kui kõik loodud olewused tunnustasid armastuseid, walitjes fogni maailmkonnas täiuslik üksmeel. Taewastele hulladele oli rõõmuks täita oma looja soovisid. Neil oli õnn lewitada tema austust ja kuulutada tema kiitust. Ja et armastus Jumala wastu oli suurim, siis oli ka armastus üksteise wastu täielik ja otsekohene. Mingi ebatõla ei jeganurd taewalisi koosõla.

Siis aga tuli muudatus jelles taewases seijuforras. Oli üks, kes tarwitas kurjasti jeda wabadust, mis Jumal oli annud oma loodolewustele. Patt sai alguse selle kandu, kes Kristusele järgmisena oli Jumalast kõige rohkem austatud, kel oli kõige juurem wõim ja au taewa elanikkude seas. Lutsifer, „hakkas koidutäht“ oli üks katwaid keerubeid ning oli püha ja weata. Ta seisis juure looja palge ees, ja igawest Jumalat ümbritsewa aubiilguse kiired langesid tema peale. „Mõnda ütleb Issand Jehoowa: Sina oled see, kes kõiksuguse wara kinni paneb pitseriga, ja oled täis tarkust ja fogni isus. Sa olid Eedenis, Jumala aias, kõiksugused kallid kivid olid su kate. . . Sa olid keerub, kes wõitnud ja kes lepitamijekaant kattis, ja ma olen sind pannud Jumala püha mäe peale, et sa tuliste kivide seas kõndisid. Sa olid laitmatu oma teede peal sellest päewast, kui sind loodi, seni kui kõwerust ju sees leiti.“ (Esef. 28, 12—15.).

Lutsiferi aupüüd.

Lutsifer järjest kaldus jelle poole, et ennast ülendada. Nii ütleb Pühafiri: „Su jüda on ülbeks saanud su isu läbi, ja oled oma tarkuse ära rikkunud oma paistuse pärast.“ (Ej. 28, 17.) „Sa mõtlesid oma südames: Ma tahan tõsta oma aujärje üle Jumala tähtede. . . ja ennast teha kõdige-fõrgema jarnaseks.“ (Jes. 14, 13. 14.) Kõigi jee

wägern ingel oli saanud oma aulikkuse Jumalalt, siis ta tuli selle peale, et seda pidada endale kuulwaks. Mitte rahul olles oma seisukohaga, kuigi oli rohkem austataw kui teised, ta julges ihaldada austamist, mis kuulus aimuüksi loojale. Selle asemel, et Jumalat tõsta kõrgeimaks au- ja wõimukandjaks, ta püüdis wõita endale austuse ja poolehoidu kõigilt loodolemustelt. Ka kuna see inglwürst himustas austust, millega igawene Isa austas oma Poega, siis ta himustas ka seda wõimu, mis oli ainult Kristuse eesõigus.

Seega oli purunenud taewane koostõla. Lutsiweri kawatsum teenida iseennast Looja asemel tekitas muretunde neis, kes soowisid, et Jumala au peab olema kõige kõrgem. Taewases nõupidamises inglid rääkisid Lutsiwerile. Ja Jumala Poeg esitas talle Looja suurust, headust ja õigust ning tema käsu püha ja muudetamatut olemust. Jumal ise on seadnud forra taewas; Lutsiwer, seda rikkudes, teotab oma loojat ja toob enesele hukatuse. Kuid see hoiatus, antud lõpmatus armastuses ja heldukses, ainult õhutas wastupanu. Lutsiwer jatkas oma tegewust Kristuse vastu ja muutus weelgi otsustawamaks oma ettewõttes.

Nii oli saanud selle ülewa ingli eesmärgiks wõidelda Jumala Poega ülewõimu vastu ning heita halba warju Looja tarkusele ja armastusele. Selle eesmärgi saawatamiseks ta pani wälja kõik oma mõjutoimimise, mis, Kristusele järgmisena, oli kõige suurem taewa hullkade seas.

Batu olemuse mõistmiseks.

Aga tema, kes tahab, et kõigil tema loodolemustel oleks oma waba tahe, ei jätnud kedagi hoiatamata nende hukutawate wäidete eest, millega mäsaja püüdis end õigustada. Enne kui puhkes suur wõitlus, pidid kõik saama selge ülewaate selle tahtmise, kelle tarkus ja headus on kõikide rõõmiks.

Kõtkutunud taewa elanikkude ees selgitas maailmade kuningas, et keegi peal Kristuse, Ainuõündinu, ei saa tungida täielikult tema plaanidesse, ja et ainult Kristusele on tehtud ülesandeks teostada tema tahte wägewaid nõusid. Jumala Poeg oli Isa tahtmise täide wiinud taewa wägede loomisel, ja niihästi temale kui ka Jumalale kuulus austus ja usaldus.

Halastusrikas Looja püüdis õrnas kaastundes hoida ära Lutsiweri ja tema kaaswõitlejaid jattumast hukatuse kuristikku. Kuid Lutsiwer lükkas ära Jumala pakkumise, ja et oma wõimu awaldada, ta astus vastu oma Loojale. Nii muutus Lutsiwer, walgusekandja, Jumala hiilguse osaline, Jumala trooni hoidja, üleastumise tõttu — saatmaks, Jumala ja tema pühade olemuste wastaseks ja nende hukutajaks, kes hakkasid mõtteosalisteks.

Jumal laskis saatanal oma tööd jatkata kuni rahulolematuse waim arenes awalikuks wastuhakkamiseks. Oli tarwis, et tema plaanid täiesti

wälja kujuneksid, et kõik wõiksid näha, milline on tema tõeline iseloom ja kuhu see juhib. Rahulolematuse ja lahkmeele waim oli uus, saladuslik ja selgitamatu asjaolu. Segawate targutuste teel, millega püütakse wastuhakkamist niuüdi õigustada, ta oli end katnud näilise õigusega. Jumal tarwitas ainult neid abinõusid, mis on tõe ja õigusega koostõlas, aga saatat tarwitas meelitust ja petust. Ka tema mõju petmises oli wäga suur. Selleks oli wälja pandud kõik tema waimujõud. Ta püüdis wõltsida Jumala sõnu ja ümber lükata Jumala walitsuse kawa, ning äratada kahtlust Jumala tarkuse, õigluse ja armastuse kohta; ta wäitis, et Jumal püüab sellega ainult enesele au, kui ta nõuab loodud olemustelt alistumist ja sõnakuulmist. Seepärast oli tarwis teha taewa ja kõigi maailmade elanikele selgeks, et Jumala walitus on õige ja Jumala käik on täiuslik. Saatana oli annud mõista, et tema ise püüab hoolitseta maailmanna heaolu eest. Wõitud keerubina oli Lutsiwer kord wäga kõrgel kohal; taewa olemused pidasid temast wäga lugu, ja tema mõju nendele oli suur. Selleks, et troonikukutaja tõeline iseloom ja eesmärk saaks kõigile arusaadawaks, pidi tal olema aega, et ennast teha õela teguwõimude kaudu awalikuks.

Õegi taewast wälja liitkates Igawene Tarkus ei häwitanud teda. Kuna ainult armastuse teenistus wõib olla Jumalale meelepärane, siis peab loodolemuste uskawus tulema weendumusest Jumala õigluse ja heasoowi kohta. Taewa ja teiste maailmade elanikud, olles ette walmistamata patu olemuse ja tagajärgede arusaamiseks, ei oleks wõinud saatana hullkamise puhul mõista Jumala õiglust. Kui ta oleks koge ära hukatud, siis oleksid paljud pidanud hakkama teenima Jumalat ennemini hirmust kui armastusest. Betja mõju ei oleks olnud täiesti kaotatud ega mäsuwaim lõplikult tõrjutud. Oli paremuseks kogu maailmannonale igaweste aegade jaoks, et saatana sai oma teguwõimude täielikumalt awaldada, mille waral wõidi näha süüdistusi Jumala walitsemise vastu tõelises walguses, ning wõidi kõrvaldada kahtlewad küsimused Jumala halastuse ja õigluse ja käsu muudetamatuse kohta igaweseks ajaks.

Saatana wastuhakkamine pidi oleme õpetuseks kogu maailmannonale igaweseks ajaks — pidi olema igawene tunnistus patu olemuse ja patu hirmjate tagajärgede kohta. Saatana walitsemise tulemus, selle mõju inimeste ja inglite peale, pidi näitama, millist wilja kannab see, kui püütakse kaotada Jumala autoriteeti. See pidi näitama, et Jumala walitsemise püüwusest oleneb kõigi loodolemuste heaolu. Nii pidi see hirmjate mäsufatse lugu olema igaweseks kaitseabinõuks kõigile pühadele olemustele, et neid hoida ära patu olemuse walestimõistmisest, patuse langemisest ja nuhtluseosalisest muutumisest.

Tema, kes walitseb taewas, on see üks, kes näeb lõppu algusest peale, kellele on nii minewiku kui ka tulewiku saladused awalikud, kes näeb seal-

Suuteline õpetaja

2

Ma olen kutsutud.

Keegi kaskmull väike mees tungis vooteruumis läbi rahvahulga. Seal hüüti temale: „Mis te tungite!“ Wiibimata tuli vastus: „Mind kutsuti“. Seepeale rahvahulk jagunes kobe kahels ja tegi tee läbipääsmiseks. Nii võis kutsutav järgneda kutsule.

Ka Jumal kutsub tihtigi oma lapsi tegema mingit tööd. Usklik saab kutsust aru, siiski tema silmad vaatavad raskusi. Selle asemel, et tungida julgelt edasi, ta mõtleb oma vastutusele kutsu juhtes ja kõhkleb, kõigub ning viimaks hirmub. Kutsuhääl, mis alul tundus täiesti selge, ei kõla enam nii valjusti tema kõrvus, ning ta hakkab kahtlema, kas ta ongi üldse kuulnud seda häält. Raskused näivad suurenevat arvult ja ulatavusest ning kutsutav viimaks annabki neile alla.

Kuidas võiksin tunda, et Issand kutsub mind erilisele tööle? Kuula kutsut! On palju hüüdeid, mida kõravad, mis ei kuula, iialgi ei kuule.

Wajadus on Jumala kutsu.

Nähes vajadust ja omades võimalust selle lahendamiseks — tähendab otskohest kutsut ülesandele. Kuid paljud loobuvad hingamispäevakooli aitamast, hoolimata sellest, et neile järjest pakutakse võimalusi.

Suurem tegur hingamispäevakoolis on õpetaja. Kõik, mis leidub heas koolis — jooksu korraldus, täielik varustus, erilised abid —, on üheks peamiseks otstarbeks — õpetamiseks. Õpetaja ideaalid on need kõrgused, mida kool võib saavutada. Õpetaja südameleöögid määravad edukäigu hingedevõitmisel. Peaküsimiseks hingamispäevakoolis ei ole mitte päevakava täitmine, vaid tegewate koguduselike hankimine, kes teeniksid kui Jumala sõna õpetajad. Hingamispäevakool annab haruldaselt juure võimaluse pühendatud kristlastele, et olla tegewad oma õnnistegijale avaldatud armastustöös — hingedevõitmisel. Niisugune

tööviis ei võida ainult hingi, vaid hoiab neid ka tões, kes on tulnud selle mõju piirkonda.

Wane tähele võimalusi.

Õga päev toob võimalusi. Meie aeg, jõud, kaastunne ja wahendid on nõuetavad. See annab meile võimaluse kristlikuks teenimiseks. Õga Jumalast antud mõjutus on meile võimalus. Kuid tihti jäetakse need võimalused tähele panemata, ehk kuigi pannakse tähele, siiski jäetakse hooletusse. Me pole alati õiges olekus, mitte alati kõige paremas tuliduses. Mõnikord me pole walmis „rääkima õigel ajal sõna sellega, kes on wäsinud.“ Wähest oleme liialt tegevuses enda teenimisega ega ulata karikat külma weega jellele, kes on janus. Mõnikord waikime siis, kui peaktime rääkima. Saagegi me ei kuule oma paljude sõnade pärast seda waikset häält, mis tahab juhtida meie tegevust. Wähest meie tulidus wiib neid suurtele jõupingutustele asjade juhtes, mis iseenesest on küsitavad. Kuidas aga võikime kasutada iga võimalust?

Enesewalitsemine, enesetähelepanemine ja omatehtud reeglid siiski ei aita kasutada võimalusi. Waid peame tähelepanu pöörama ühe teise jõe peale. Jeesus ütles: „Paluge siis peab teile antama...“ Õnnistegija ei tunne mingeid piire ega takistusi; ta on walmis wastama meie palwele, kui palume temalt waimulikku abi. Looduses walitsewad seadused ei ole ka kindlamad kui see, et kes hüüab Jumala poole waimuliku abi pärast, saab ka seda. Jumala Waim meie südames reguleerib igat tegu meie elus. Selle juures see on nii, see muidugi leiab, et ta on suuteline andma teistele õiget abi õigel ajal. Tema ellu tungib jõud, võib-olla temale teadmata kuidas, mis teeb teda kõlvuliseks olema igal ajal kohases meeleolus ja tuliduses, ja ta tunneb dieti ära oma kohustuse.

Kõige suurem ja ilusam võimalus on jessel, kes on õpilaste klassi ees kui taewaste asjade õpetaja. Õpilase meel on kindlus, mida ei saa võita wäewõimuga. Inimesele lähedale pääsemiseks on siiski olemas kerge tee, ja see on loomulik liigimine. Nii mõnegi wea oleme teinud sellega, et oleme wilumata käega sulgenud juurepääsu või oleme piüüdnud tungida sisse kõrvaluksest. Suuteline õpetaja aga walwab võimaluste järele oma klassis ja ka wäljaspool, et tungida üle neist müüridest, mis takistavad juurepääsu oma klassi liikmete südamele. Õpetaja peaks tegema mis iganes võimalik, et areneda oma ülesandes hästi osawaks. Alataja tuleks otsida paremaid wiise ja teid, kuidas õpetust kõige kindlamini kinnitada oma õpilaste meeltesse. See on Jumala põlgamine, kui käsitatakse Tema sõnast wõetud õppetükki ilma ette

pool walu, pimedust ja hukatust, mida on walmistanud patt, oma armastus- ja õnnistusplaanide täidminekut. Kuigi „pilwed ja suur pime on tema ümber,“ siiski on „õigus ja kohus tema aujärje kinnitus“. (Laul 97, 2.) Ja seda saavad ühel päewal näha kogu maailmkonna elanikud, nii ustawad kui ka mitteustawad. „Kõik tema teed on nii kuidas kohus; Jumal on ustaw ja ilma kõwerusteta; õige ja õiglane on tema.“ (5. Moos. 32, 4.).

E. G. White.

valmistamata. Lood ja laulud, tähendamislõnad ja imed, õpetused ja eeskujud, prohvetikuulutused ja ajalugu nõuavad hoolikat uurimist, ja seda peaksid tegema eriti need, kes tahavad neid õpetada teistele. Pühendus ja ettevalmistus annavad õpetajale imestatavaid tagajärgi.

Mitte see, kellel oli viis talenti, ei matnud oma talentisid, vaid mattis see, kellel oli ainult üks talent. Kus kellelgi põhjust mõelda, et ta oleks ustavam, tulisem, tahtlikum teenima ja annetama, kui tema võimed oleksid suuremad? Kes ei teeni kõigest omaist jõust väikeses asjas, see ei teeni ustavalt ka siis, kui temale inefektselt antakse suuremad võimed.

Keegi Helene Keller on lahutatud eluhüvedest: Tema silmanägemine on kustunud, kõrvakuulmine kadunud ja huuled tummad. Tajumiseks on jäänud ainult üks tee, nimelt kompamine. Kellegi õpetaja kannatliku ja ustava piiride varal see üks meel muutus laiaks teeks, mille kaudu valgus võis hooata hingesse; selle abil ta leidis sõpru, teadmisi, tööd, elutunnet ja jõudu. Me leiame paljusid, kelle vaimulikud meeled on nii pimestatud, et nende silmad ei näe kohustuste teerada ega iga-

wiku aulikkust; nende kõrvad ei kuule inglite muusikat ega taeva manitsusi; üle nende huulte pole kunagi tulnud kiituse- ja tänuõnni ega ka taeva ja maa Issanda tunnustamist. Minus juurepääsutee nendele on kellegi juhatawa, armastawa inimkäte puudutus. On tarwis kannatlikke, ustavaid õpetajaid, kes juhatawad nii hoolikalt ja targalt, et kitsas ühendustee muutub õige laiaks, ja Jumala sõna valgus võib pääseda pimestatud meelde ning õnnistegija armastus võib hooata hingesse, — õpitakse tundma Jumalat, tema pääsivat väge, tema tõe ja tööd. Maailm on täis vaimulikult pimedaid, kurtisid ja tuninasid. On suur vajadus armastawate ja juhatawate käte järele.

Selle üleskutsega pöördume usklikkude poole; nende poole, kes armastavad Jumalat ja tema tööd; kes on head, sõbralikud ja ustavad; kes on siitjaadil wiivitanud astumast mingisse töösse, võib-olla kartes weategemist või väikest tagajärge, mis on lastnud mõelda, et teised teevad seda paremini. Igatahes Issand mõõdab täpselt iga oma lapse võimet ja peab arvet sellest, millist tööd keegi teeb ja kui palju rohkem keegi oleks võinud teha, kui oleks kasutanud ära iga võimaluse.

F. Blummer.

Eeskujulik õpetaja

Eeskujulik h. = p. õpetaja on alati õigel ajal kohal. Ta on huvitatud oma klassi liikmete vaimulikust käekäigust, ja nende puudumisel klassist ta kuulab kohe puudumise põhjuste järele. Samuti on ta huvitatud oma klassis wiibivate külaliste üle, piirides neis äratada huvi õpitawa aine vastu.

Ta teab oma õppetükki nii hästi, et ei küsi õppetükis esitatud küsimuste kaudu, vaid moodustab küsimused nii, et see õhutab kaalamõtlemisele, ainesse süvenemisele. Tema õpetamisviis on nii huvitav, et see kütkestab kogu klassi. Ta ei unusta külalisi, esitades neile kergemaid küsimusi, mis teeb võõrale klassiswiibimise kodusemaks.

Eeskujulik õpetaja võidab kogu oma klassi armastuse ja austuse. Tema elab nii lähedasest ühendusest Jeesusega, et ta ka siis armastab oma õpilasi ja palub nende eest, kui ta näeb nende wigu ja kornistusi usuteel. Tema palvetab nendega nende wigade pärast, et Jumal annaks jõudu wigasid ära võita. Temal on niisugune armastus oma hoolaluste jaoks, et nähes kellegi eeskumust, ei arvusta ega paljasta, vaid kõneleb sellest igahüega isiklikult.

Eeskujulik õpetaja võtab osa jumalateenistusest koosoleku lõpuni ja on teistele kõigiti eeskujuks. Tema mõju ja eeskuju on elustuseks ja näitab teed, kuidas saab võita kiusatusi. Temal on rikkalikud kogemused jumalikus asjus ja ta on suu-

teline jutustama teistele, mis imelisi asju Jumal on teinud temale. Ta mõistab teiste puudusi ja hingelisi võitlusi, olles juhteline sirutama teistele kae elu tumedal tunnil. Tema kõneleb julgustavalt ja elustavalt, nii et kahetsustunnid kujunewad võiduks.

Eeskujulik õpetaja ei ole kurwameelne. Ta rõõmustab elu üle ja ootab ainult juhust olla teistele milleski ka Julik. Et temal on elus kõrgem eesmärk kui ainult maised asjad, siis ta pühendab kogudusele ja h. = p. koolile oma juurima tähelepanu. Tema kõneleb nii lihtsalt ja selgelt, et jeda võib mõista iga laps. Et ta on alati lahke ja sõbralik, siis saavad kõik tema läheduses rahuldunud ning kogu klass muutub ustavaks koonduseks. Kõik ootavad huviga tema ilmumist klassi, ja õppeajal õppimine ei muutu ühelegi igavaks ega koormavaks.

„Saada enesele tarkust, saada enesele mõistust; ära unusta mitte ja ära kalla kõrvale muu suu sõnu!”

„Ära jäta jeda mitte maha, siis hoiab ta sind; armasta jeda, siis kaitses ta sind.

„Tarkuse hakatus on: saada enesele tarkust ja saada mõistust.

„Bea teda suureks, siis tõstab ta sind kõrgeks.”

Õp. I. 4, 5—8.

Misjonitöö

Jeesusel oli kõnelus Samaria naisega Jakobi kaevu juures. Pärast seda kõnelust naine jooksis kiiresti linna, et ka teistele kuulutada häid sõnumeid. Wäheveal jüngrid astusid Jeesuse juure sooviaga, et ta jooks. Kuid Jeesus ei nõustunud sellega, waid sõnas: „Minul on rooga süüa, mis teie mitte ei tea.“ Kui jüngrid olid selle üle imestunud, siis ta lisas täie tõsidusega: „Minu roog on see, et ma teen selle tahtmise järele, kes mind on läkitanud, ja lõpetan tema töö. Eks teie ise ütlete, et weel on neli kuud, siis tuleb lõikus kätte? Waata, ma ütlen teile: Tõstke oma silmad üles ja waadake põldusid, sest need on ju walged lõikusel.“ Joh. 4, 32—35.

Jüngrid said neist sõnadest mõjurikka õpetuse, eriti siis kui kogunes juur rahwahulk.

See patune naine oli Jeesusega kõneledes endasie vastu wõtnud midagi, mis tegi teda tagajärjerikkamaks misjonäriks kui seda olid jüngrid. Awanes sügaw saladus, millest jüngrid warem ei teadnud mitte midagi; nad said seda teada alles hiljem. Ka kuigi see awanenud saladus on suure tähtsusega, siiski suurem osa Jeesuse jüngrid tänapäew teab sellest õige wähe. Wõib-olla me oleme sama pimedad kui jüngrid olid tookord.

„Jüngrid ei näinud Samarias midagi, millest oleks kuidagi paistnud, et see oli lootustäratav põld. Nende mõtted olid juhitud suurele tööle, mis pidi teostuma tulewikus. Nad ei näinud, et just nende ümber oli wiljapõld, mis ootas lõikamist. Nende poolt põlatud naine wiis terve linna niikaugele, et tuldi kuulama Jeesust. Ta wiis saadud walguse kobe edasi oma kaasmaalastele. Selle naise juures ilmes usu praktiline tulemus. Iga tõeline Jeesuse järelkäija sünnib Jumala riiki misjonäriks.“ — „Suure arsti jälgedes.“

Bõhus, miks jüngrid ei saanud teha säärast tööd nagu see naine, seisib selles, et jüngrite mõtted tegutsesid alati mingisuguse suure tööga ning seetõttu nad ei pannud tähelegi kõige ligemaid võimalusi. Seda wabest wõime selgesti näha ka Marta ja Maria juures.

„Aga see sündis kui nad käisid, siis läks ta ühte aelwise; aga üks naine, Marta nimi, wõttis teda vastu oma majja. Ka temal oli õde, keda hüüti Mariaks, see istus ka Jeesuse jalgade ees ja kuulas tema kõnet. Aga Martal oli palju tegemist mitmesuguse tööga, ja ta tuli linna ja ütles: Issand, eks sa sellest hooli, et minu õde lasseb mind üksi waewa näha.“ Et ütlete temale, et ta mind ka peab aitama. Aga Jeesus wastas ja ütles temale: Marta, Marta! sa muretsed ja teed enesele tüli mitme asja pärast: aga üht asja on tarwis — Maria on walinud hea osa, seda ei pea mitte temalt ära wõetama.“ Luuka 10, 38—42.

Muidugi Jeesus ei tahtnud sellega öelda, et pole üldse waja teenimist ja et peab ainult istuma tema jalga ees. Marta mõttles nagu jüngridki ainult tööle, kuna Maria nagu Samaria nainegi põles armastusest Jeesuse vastu. Ainult niisuguses waimus wõime teostada Jumalale meelepärast teenistust. Kuid kas meil

ei lähe samuti nagu tookord jüngritel, kuna me mõtleme, et see tähtis õpetus on raske mõista.“

Me palume alata: „Sinu riik tulgu! Sinu tahtmine sündigu kui taewas nõnda ka maa peal.“ Kas me teeme aga oma osa, et see palwe wõiks täituda? Me usume kindlasti, et jüngritele antud misjoniülesanne on maffew ka meile. Kas wiime aga ka selle täide? Wõiks Jumal meile andestada selle suure hooletuse, mis on olnud meie poolt, sest siit saadik oleme teinud õige wähe! Millal lõpetame selle töö?

Meie ümber surewad tuhanded teadmatuses ja pattudes. Ja need, kes tõde tunnewad, waatavad kaugele wõõramaa poole ning lähewad kaastundmuseta mööda põldudest, mis on otse nende juures. Snnistegija ütles: „Mine ja tööta täna minu wiinamäel.“ „Kõige üles, minge walminud põldudele, kus pole weel keegi töötanud! Te mõtlete wälismisjoni-põldudest ja arwate, et olete sellega täitnud oma kohustused. Wälismisjonitööd peab kindlasti toetama, kuid mitte wäheha tähtsusega ei ole töö ka kodumaal.“ — Tunnist. 8., lkt. 35. 36.

Kui üffil tahab kasulikult teenida, siis ta peab lastma end juhtida kabeist tõukejõust. Üks neist kabeist on armastus Jumala vastu. Teine tõukejõud on sügaw kohusetunne päästa hingi hukatusest. Selle ülesande teostamiseks on tootatud Büha Wainu, kes ka ootab meie kaastööd. Meile kabele tegevuspõhjusele ei ole pöördud niipalju tähelepanu, nagu seda oleks pidanud tegema. Me oleme kaldunud asja kohta otustama inimlikult seisukohast ning laseme end juhtida tööse ainult organisatsioonide, kawade ja üldiste ettevõtete kaudu. See on hea, kuid kõige efitti peaks meie eel käima Jumala wägi. Selnimetatud olukord leiab aset siis, kui kogudus on muutunud leigeks ja tuimaks. Tihti öeldakse, et kogudusele, kes on jäänud külmaks ja ükskõikseks, on misjonitöö ainus päästeabinõu.

Meile on üteldud, et kogudus wajab tungiwalt Jumala wäe elustust. Wõiks Issand meile warsti anda seda elustust ning ühes sellega ka inimeste vastu kaastundmust, mis ei jalli tuimust ega leigust koguduses.

M. M.

K a w a

misjonibingamispäewal, 7. märtsil.

1. Awamine (üldlaul ja palwe).
2. Muusikaline ettekanne (koori-, soolo- wõi piisilaul).
3. Aruanne eelmisest misjonituumist.
4. Misjonikõne, ka ette lugeda ja läbi harutada artikkel „Misjonitöö“.
5. Aruanne liikmete weebuarikuu misjonitööst. Ka aruanne piiblarupi tööst.
6. Deklamatsioon wõi laul.
7. Lähelude jutustamine.
8. Koosoleku lõpetamine (palwe ja üldlaul).

Aruanne misjonitööst IV weerandil 1935. a.

Kogudused ja grupid	Ei ole		Ei ole		Arvandjad	Arvandjate %	Piiblrunde	Misionikäife	Koosolefutele kutsutud	Abiandmisi	Saigeraimisi	Lõtmisi	Riideid antud	Lehti levitatud	Traktate levitatud	Raamatuid levitatud
	Liikmeid	Beetste iga tuu eit ^a meel hingamisäe ^a wal misionitöödi	Siisigrupid	Labiitigrupid												
Käru	7	ja	—	—	8	114	200	64	8	4	4	—	—	132	10	—
Velle	9	—	—	—	9	100	25	8	—	1	12	7	—	45	—	4
Valbiski	2	—	—	—	2	100	6	3	—	1	—	—	—	18	—	—
Kullamaa	16	ja	—	—	15	94	28	75	—	3	12	15	7	105	—	2
Abja	20	—	—	—	18	90	94	25	22	73	63	—	—	20	—	2
Mawere	7	—	—	—	6	86	5	17	—	1	3	—	1	55	17	—
Wakla-Kummu	18	ja	1	1	15	83	181	74	22	15	60	14	7	131	15	10
Kallitu	9	—	1	—	7	78	25	25	—	2	5	—	1	90	—	—
Walgä	37	—	—	—	26	70	—	60	15	3	5	—	—	30	—	—
Jõhwi	16	ja	—	—	11	69	33	42	25	28	—	—	5	330	10	3
Sõrwe	6	—	1	—	4	67	13	6	—	1	—	—	—	—	—	—
Pärnu	99	ja	1	1	65	66	236	186	151	70	32	6	15	555	111	52
Karia	20	ja	—	—	13	65	18	16	33	10	8	1	35	91	8	15
Lapa	19	ja	—	—	12	63	42	27	3	63	9	—	1	185	13	4
Muhu	17	—	—	—	10	59	61	115	16	8	16	—	3	178	16	—
Tõrwa	22	—	—	—	13	59	96	101	108	8	8	—	—	152	—	9
Wana-Kuuste	17	ja	—	—	10	59	61	4	6	69	—	1	4	72	1	1
Wihula	12	—	—	—	7	58	—	—	6	1	—	—	1	69	—	—
Kastre-Kawastu	21	ja	—	—	12	57	135	138	38	41	28	—	10	92	6	14
Kilingi-Nõmme	9	—	—	—	5	56	100	137	13	20	1	14	11	69	18	19
Paadremaa	20	—	—	—	11	55	57	26	11	4	8	—	3	82	2	1
Tartu	303	ja	1	1	165	54	620	535	380	481	189	50	61	1209	394	141
Kaivere	55	—	1	1	28	51	59	93	43	52	36	10	15	59	2	6
Kärbla	10	—	—	—	5	50	8	2	2	4	1	—	—	41	19	—
Kõoküla	6	—	—	—	3	50	—	—	—	—	—	—	—	35	—	—
Määri	24	ja	—	—	12	50	51	31	8	25	3	—	4	130	22	2
Lüri	34	ja	—	—	17	50	90	113	13	85	10	—	8	143	16	2
Tallinna 4.	31	—	—	—	15	48	74	66	57	90	28	66	37	191	59	18
Karwa	117	—	1	1	54	46	226	188	227	139	65	11	23	360	50	48
Tallinna 2.	175	—	1	1	78	45	165	268	250	179	123	29	51	781	75	38
Põltsamaa	45	—	—	—	20	44	144	63	38	80	20	4	5	143	30	1
Järwa-Jaani	23	ja	1	—	10	43	49	18	7	1	—	—	1	610	10	10
Suure-Jaani	23	ja	—	—	10	43	175	88	13	8	24	—	—	105	26	1
Emmaste	5	—	1	—	2	40	—	10	—	7	—	—	—	65	—	—
Jõgewa	26	—	—	—	10	38	70	45	1	40	28	—	—	45	5	1
Saapsalu	29	—	—	—	10	34	29	39	1	9	15	—	4	198	6	1
Peeteri	6	—	—	—	2	33	20	5	—	—	—	—	—	—	—	—
Antsla	26	ja	1	—	7	27	—	—	10	—	—	—	—	26	—	—
Tallinna 1.	175	ja	1	1	47	27	272	112	85	150	77	46	32	563	101	46
Wõru	26	—	—	—	7	27	79	15	27	3	31	—	17	27	—	11
Kuresaare	54	ja	—	1	13	24	209	70	16	37	120	—	18	99	24	3
Paide	41	—	—	—	10	24	9	—	—	4	—	—	1	16	—	—
Abja	13	—	1	—	3	23	40	30	15	—	15	—	—	50	100	2
Otepää	18	—	1	—	4	22	—	4	19	—	100	—	—	8	—	—
Wändra	8	—	—	—	1	12	—	5	5	3	—	—	2	27	—	5
Mitmesugused	2	—	—	—	2	—	6	14	19	11	1	—	—	336	42	57
Koogište	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nõmme	58	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pitawere	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rapla	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tallinna 3.	115	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wijaandi	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wiru-Koela	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Kokku 1926 16 14 8 896 47 4220 3123 1752 1909 1212 288 392 8235 1327 565

KOOSOLEKUD

Siidu esimehe lahtel joovitusel oli mul eesõigus külastada kogudusi ja juhatada nende aasta-peakoosolekuid Põhja-Eesti kui ka Lõuna-Eesti piirkonnas. Reis algas wana-aasta lõpul ja esimene sihtkoht oli

R a f w e r e,

kus ühinesime koguduse palvelas wana ja noorega ning tänasime Jumalat tema rohke abi eest. Võidunud aastal ja palusime õnnistust ka uueks aastaks. Waimustusega laulsime ühest juust ja südamest „Nasta, aasta peale, elus mööda lä'eb“. Uue aasta esimesel päeval oli nähtud ette koguduse peakoosolek ja õhtusöömaaeg. Koguduse wanemaks waliti jälle ühel häälel G. Reiner.

Järgneval päeval wiis teekond Wihulasse, kus meil on umbes 10-liikmeline grupp. Wihula mõisas elutsewa grupijubi G. Kimmi korteris oli koosolek esmalt liikmetele ja hiljem wõõrastele. Siawõtt oli keskmine.

Singamispäeval, 4. jaanuaril olime koos

T a p a l.

Tapa kogudust ei tarwitse kiita, töö kiidab iseennast. Palvelasse sisse astudes filmad kohe wõidumarki — suurt kuldkõites Piiblit, mille kogudus emandas liidult usinuse märgina. Kuulates aasta-aruannet pidin mõtlema tahtmatult sellele, et Tapa „lesenaise jahu ei ole wähenenud wakas ega õli kruusis,“ waid sellest on jatkunud rikkalikult ka nüüdseks. Tapa kogudus astub Jumala õnnistustelt esirinnas ja temast peame tunnistama: „Teie olete jaanud märgiks kõigile.“

Järgmine peatuspunkt oli Koela, kus meil on 9-liikmeline elaw ja töötaw grupp. Wenna M. Rowiti kodus mälestasime Issanda jurna ja olime õnnelikud kohates mitmeaastase wõitluse järele wanu sõpru ning terwitades ka uusi wõitlejaid.

Järgmine peatus oli M ä ä r i s.

Sealt nii ruttu edasi ei pääsenud. Jäin sinna kahets päewaks. Peale kogudusekoosoleku olid koosolekud ka wõõrastele. Määri on elujõuline ja tegew kogudus. Sealt on wõrjunud meie wend Kana, kes praegu on Taanis, meie koolis. Mitmed teised noored liikmed on lennanud oma kodupesast wälja teistesje linnadesse. Kuid sellest kõigest hoolimata jatkus jõude, et wõisime paari tunniga kokku seada laulukoori, ja kahel hobusel sõitsime 9 km kaugel asuwasje Jela külla koosolekut pidama. Siawõtt oli hea ja laulukoor aitas wahvasti

kaasa. Meie kooswiibimine Määris wenna Kana kodus, jättis armsa mälestuse.

Nüüd tein reiji P e t s e r i s j e.

Singamispäewaks, 11. jaan. kutsusime sinna kokku kõik sõbrad, nii eestlased kui ka wenelased. Wiimastest oli kohal 12. Eestlasti enam, nii et meie üldarw tõusis üle 40 isiku. Wenna Pani frundile ehitatud uue maja, mis kuulub w. Kauts'ile, õnnistamine jelle aulise koosolekuga. Jumalal on jeal teha juur töö. Töö edu on ka kindel. Wenelastest, kelle juures töötab ka öde Seestränd, peawad juba hingamispäewa 7 noort hinge. Eestlastest tuleks nimetada eriti kahte noormeest, kes umbes 30 km linnast kaugel, wõitlewad üffilduses tõelipu all ja peawad hingamispäewa. Ka need noormehed olid kohal, sellest hoolimata, et ühe noormehe ema oli kutsukirja ära põletanud, enne kui poeg jeda oleks lugenud. Meile kõigile walmistab rõõmu nende noorte wastupidawus ja südamlik wõitlus. Issand kinnitagu neid omas tões!

Petserist lahkudes külastasin weel wanni sõpru Wõrus, Antslas ja Walgas. Wiimases, kui minu wanas kodus, kohtasime ühes w. Wilbaga ka kaas-töölisi w. S. Karu't, kes oli walinud oma uueks töökohaks Walga ja Tõrwa wahel asuwa Soja alevi.

Südamlik tänu kõigile armsaile õdedele wendadele ja tõesõpradele lahtuse ja armastuse eest!

L. Kiffar.

Türilt

Ragu kutsleme, piiblitöölise Schöni kuulutus-töö Türil edeneb hästi. Kuulajaid on rohkesti. Kogudus aitab hoolikasti kaasa. Noorte tegevus on elaw. On olemas laulukoor üle 25 lauljaga. Harjutusi peetakse nädalas mitu korda. Korraldatakse awalikke noorsookoosolekuid kui ka noorte omawahelisi õppekoosolekuid. Muuseas noored harrastawad ka kirjutanist ja teewad oma albumi.

Noortenädal 7. — 14. märtsil

Noorte palwe- ja pühendusnädala jaoks loengud on awaldatud meie noorsoo kuukirjas „Tuhised Noortele“.

Ludvig Nikkar 50-a.

24. jaanuaril jõudis meie jutlustaja Ludvig Nikkar oma 50. eluaastasse.

L. Nikkar sündis 24. jaanuaril 1886. a. Advent- kogudusse astus 1902. aastal Tallinnas. Siirdus Saffamaale Friedensau misjonikooli 1906. a. ja lõpetas selle 1909. a. Töötas wahpeal arstliku misjonitöö alal Berliini Grünheides. 1910. aastal tuli tagasi kodumaale ja asus piiblitöölisena Pärnusse. 1912. aastal asus ewangeeliumitööle Saaremaale. 1913. aastal õnnistati jutlustjaks. 1914. aastal töötas Wiljandis ja Pärnus ning 1915.—1917. a. Narvas. 1917. a. sügisel sõitis Ida-Siberisse, kus töötas misjonitöö eimehena 1922. a. sügiseni, elades Krasnojarski ja Irkutski linnades. Jõudnud kodumaale, asus ewangeeliumitööle Rakverre. Sellele järgneval aastal töötas Saapalus. 1924.—1927. aastatel töötas Saare, Hiiumaa ja Ruhnu saartel. Hiljem töötas lühike aeg Türi ja Paides. 1828.—1930. a. oli

koguduste liidu eimees Tallinnas. 1930.—1935. a. elas Valgaas ja teenis meie kogudusi Võnnu-Cestis. Praegu töötab Narvas.

Me toetame tema tööd oma parimate soovidega.

J. Danieli aruanne

Möödunud kuul täitus meie jutlustaja Jaan Danielil kümme aastat ewangeeliumitööd. Tema elutööd selle aja kestel tähistavad järgmised arvud:

Kõnekarvafid koostatud — 600, kuulutusi peetud — 2302, piiblitunde peetud — 3694, muist koosolekuist osa võtnud — 3712, misjonifikulastusi tehtud — 2405, kirju kirjutatud — 1678, hingelised toodud tõele — 147.

J. Daniel on töötanud Tallinnas, Tartus, Hiiumaal ja Türi; Praegu töötab Pärnus.

MISJONIKOOLIST

Jaanuari lõpul toimusid meie misjonikoolis eksamid, mis tähistasid ka õppeaasta esimese poole lõppu ja teise algust. Eksamite tulemused on enamalt jaolt head, mis näitab, et õpilased on teinud tõsist tööd. Erilise innuga on õpitud piiblitähte, mida tõendavad head juulised vastused ja kirjandustööd.

Õppides tundma õpilaste võimeid, võib öelda, et adventnoored on andekad ning õppimishimulised. On väärt, et nendele suurendada õppivõimalusi. Seepärast kool püüab ka omalt poolt teha kõik, mis võimalik, et kujuneda kohaks, kus adventnoored võivad saada kristlikku kasvatust ja haridust. Noored hindavad seda võimalust.

Kirjandustöölise kokkutulek

Kirjandustöölise kokkutulek leidis aset Tallinnas 28. jaanuaril 4. veebruarini.

Kokku oli tulnud kaugeist ja ligidalt umbes kolmkümmend töölist. Endistele olid lisaks tulnud ka mitmed uued. Jälleärgemise rõõm, pärast aastast lahusolekut, oli suur. Jutustati üksteisele oma läbielusi ning arutati Jumalast uut jõudu oma ülesannete täitmiseks.

See oli ilus aeg aastase töö ja vaeva järele. Kokkutulek möödus palve ja pühenduse vaimeis. Ja ainult ligidane ühendus Jumalaga võib inimese teha tõhusaks tööle.

Erilise huvi pakkus külaline General-konferentsist — E. Franklin (pildil: ees keskel).

firjaraamat, kuhu märgitakse osawõtjad ja puudujad.

Suwigaga oodatakse klasside „üllatusi“, mis seisawad selles, et iga klass esineb igaal pühapäeval kogu pühapäevakooli ees iseiseisvalt ja oma algatusel mõne ettekandega. Kui kellelgi on olnud möödunud nädalal sünnipäev, siis see kutsutakse välja, ning õpetajad õnnitlevad teda ja annavad kingituse, kuna kõik lapsed ühiselt laulawad soovisaamad sünnipäevalaulu: „Soosianna hüüdwad Teesujel, head lapsed igaal pool.“

Õppimine tä töötamine aga toimub igas klassis omaette. Lapsed on õpetatawast huwitatud, tih-tigi kuulub soovõ õpetajale: „Rääkige weel!“

Pühapäevakooli süwendamiseks korraldati eksam enne jõuluid. Eksamikomisjon oli moodustatud koguduse tegelastest ja p.p.-kooli õpetajatest. Eksamineerimine toimus ametlikul toonil. Eksamiküsimused olid loosidena, ja nii iga õpilane sai ise küsimused. Küsimused olid koostatud õpitud kawa ulatuses — p.p.-kooli eesmärk, motto ja töötused, Wana testamendi lood, Taaweti 23 laul, Meie Isa palwe ning neljas ja wiies käst. Lapsed

olid eksamiiks üllatawast hästi ette valmistanud; enamis lapsi ütles palwe, laulu ja käjud peast ilma komistamata.

Jõulu ajal pidasid pühapäevakooli lapsed oma wanematele ilusa koosoleku. Ühtlasi lapsed krooniti. Kroonid olid punased (I kl.), sinised (II kl.), ja kollased (III kl.). Kroonijid ilustasid kuldjed tähed. Tähti oli igaühe kroonil wastawalt koolist osawõtu kordadele.

Lapsed, kes olid sooritanud eksami ja saanud ka wanematelt hea tunnistuse, said mälestuseks ilusa pühapäevakooli märgi. Märk on valmistatud läikwast metallist ja kinnitatud wärwilitsele rosettidele, wastawalt klassile.

6. jaanuaril oli laste awalik ettekannete õhtu, kus lapsed esinesid ehitatult kroonidega ja märkidega. See esinemine süwendas nii lastes kui ka wanemates lootuse, et õnnistegiaa kroonib kord oma ustawad närtsimata krooniga.

Waadeldes pühapäevakooli tegewust ja lapsi, tõuseb südames tungiw palwe: „Isand, luba, et neist lastest wõiks sircuda sinule tublid jüngrid!“

Noorte piibliaasta ja lugemiskursus

Noorsoo-osakondade töökawas on wõetud ning igale noorele on soowitatud piibel läbi lugeda aasta jooksul. Piibli läbilugemise juhiseks on trüfitud eriline piibliaasta-kaart.

Töökawas on ka lugemiskursus ja põhitõdedekursus. Lugemiskursuse raamatuks möödunud aastal oli „Kriistlase usurännak“. Meile, kes selle on läbi lugenud, antakse lugemiskursuse kohta wastaw tunnistus. Käesolewal aastal on lugemiskursuse üheks raamatuks „Looduse eesküju“.

Kes õpivad omal algatusel ja ka „Juhiste“ korralduste järgi põhitõdesid teenfaartidelt ja mujalt, need arwatakse põhitõde-kursusest osawõtjajaks. Kes möödunud aastal on osa wõtnud ja nüüd soowib, et tema teadmisi eksamineeritaks, need andku end üles. Meile saadab kiidu noorsoo-osakonna juhataja eksamiülesanded, ja kui need on rahuldawalt wastatud, siis antakse tunnistus.

Oleks ka waja, et noored toetaksid „Juhiste“ wäljaandmist, annaksid tellimised ja saadaksid kaastõid.

Juurepääs. . .

Suurte isikute juure pääsemine on tih-tigi raske ja wahest koguni wõimatu. Peawad olemata tungiwad põhjusjed ja suured õigused, kui wõimaldatakse juurepääs. Tuleb teha tegemist terve rea ametnikkudega, enne kui saad kõrguse jutule.

Kuidas aga pääseda kõdigefõrgema juure? „Kes läheb üles Jehoowa mäe peale, kes jääb seisma ta püha paiga peale? — Kelle käed ilma jüüta, selle jüda puhas, selle hing ei himusta tühja ega wannu petisel wiisil“ (Taawet).

Taewase kõrguse tingimused on weelgi suuremad. Siiski tema juure pääseb ennemini. Kui maine kõrgus arwab heaks mitte wastu wõtta, siis ei aita enam miski; taewane kõrgus aga wõtub weelgi wastu, kui inimene wastawalt muutub. Matje kõrguse wahemehed ei muuda inimest kõlwuliseks, taewase kõrguse wahemees aga on walmis muutma inimest kõlwuliseks.

Kõdigefõrgema wahemees Kristus ütleb: „Mina olen üks; kui keegi minust sisse läheb, see peab õndsaks saama.“ „Ja ühegi muu sees pole õnnistust; sest ühtegi muud nime — kui Kristus — ei ole taewa all inimestele antud, selle läbi me peame õndsaks saama.“

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Eesti Yit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Bitt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastaks 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Käärtrükk“, Tallinn, Rüütli 4. 1936.

Hind 15 senti